

Sygn. akt IIW 40/24

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2024 roku

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca – sędzia Katarzyna Garbarczyk

Protokolant – sekr. sąd. Anna Rogojsza

w obecności oskarżyciela publicznego z KPP w G. - -----

po rozpoznaniu w dniu 03.06.2024 roku na rozprawie sprawy

M. K.

syna L. i M. zd. G.

ur. (...) w G.

obwinionego o to, że:

W dniu 10 stycznia 2024 r. o godz. 12.00 w miejscowości G. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) kierując pojazdem marki O. (...) o nr rej. (...) nie zachował należytej ostrożności i nie zastosował się do sygnalizatora S-1 nadającego dla jego kierunku ruchu sygnał barwy czerwonej i wjechał na skrzyżowanie nie ustępując pierwszeństwa przejazdu dla kierującego pojazdem marki S. (...) o nr rej. (...) doprowadzając do zderzenia obu pojazdów, czym stworzył zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

tj. o czyn z art. 86§1 kw

1. Obwinionego **M. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 86§1 kw w zw. z art. 24§1, 1a i 3 kw skazuje go na karę grzywny w wysokości 500,00 (pięćset) złotych.
2. Zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 50,00 (pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 120,00 (sto dwadzieścia) złotych tytułem pozostałych kosztów postępowania.

Sygn. akt IIW 40/24

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranych dowodów Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 stycznia 2024 r. w G. M. K. kierował pojazdem marki O. (...) o nr rej. (...). Obwiniony o godz. 12.00 na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) nie zachował należytej ostrożności i nie zastosował się do sygnalizatora S-1 nadającego dla jego kierunku ruchu sygnał barwy czerwonej i wjechał na skrzyżowanie nie ustępując pierwszeństwa przejazdu dla kierującego pojazdem marki S. (...) o nr rej. (...) - P. B., który jechał z pasażerem M. P. - doprowadzając do zderzenia obu pojazdów, czym stworzył zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowo wyjaśnień M. K. (k. 53v, 54), nadto zeznań P. B. (k. 53v-54, 17-18), M. P. (k. 54, 21-22), nagrania z płyty (k.6), protokołów oględzin (k. 2 i 3), notatki urzędowej (k. 7-8), informacji z Zarządu Dróg Powiatowych w G. (k. 13), kopii badania instalacji elektrycznej (k. 14 -16).

Obwiniony M. K. nie przyznał się do winy (wyjaśnienia k. 53v, 54). Potwierdził wprawdzie, że w dniu zdarzenia był kierowcą pojazdu marki O. (...) o nr rej. (...), że wjeżdżał na skrzyżowanie ul. (...) z ul. (...), ale utrzymywał, że dla jego kierunku jazdy było wówczas na sygnalizatorze światło zielone. Potwierdził również, że na skrzyżowaniu doszło do zderzenia z pojazdem kierowanym przez pokrzywdzonego.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, w których nie przyznaje się do winy. Zdaniem Sądu wyjaśnienia te nie polegają na prawdzie i stanowią jedynie przyjętą linię obrony służącą uniknięciu odpowiedzialności karnej.

Bezsporne jest, że w dniu 10 stycznia 2024 r. o godz. 12.00 na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) w G. doszło do zderzenia pojazdu O. (...) o nr rej. (...) kierowanego przez obwinionego z pojazdem marki S. (...) o nr rej. (...) kierowanym przez P. B.. Powyższe wynika zarówno z wyjaśnień obwinionego, jak i zeznań pokrzywdzonych (zeznania P. B. k. 53v-54, 17-18, M. P. k. 54, 21-22). Oba pojazdy wskutek tego zderzenia zostały uszkodzone (protokoły oględzin k. 2 i 3). Wskazane dowody w tym zakresie są spójne, wzajemnie się uzupełniają i nie ma powodów, by podważać ich wiarygodność.

Mając na uwadze informację z Zarządu Dróg Powiatowych w G. (k. 13) oraz kopię badania instalacji elektrycznej (k. 14 -16) stanowczo należy przyjąć, iż sygnalizacja świetlna na przedmiotowym skrzyżowaniu działała prawidłowo, a więc niemożliwym było, aby w tym samym czasie dla kierunku jazdy obwinionego i pokrzywdzonych nadawany był sygnał barwy zielonej. Nagranie z monitoringu i jego analiza (nagranie z płyty k.6, notatka urzędowa k. 7-8) jednoznacznie wskazuje, iż obwiniony nie zastosował się do sygnalizatora S-1 nadającego dla jego kierunku ruchu sygnał barwy czerwonej i wjechał na skrzyżowanie nie ustępując pierwszeństwa przejazdu dla kierującego pojazdem marki S. (...) o nr rej. (...), który wjechał na skrzyżowanie, gdy sygnalizator dla jego kierunku jazdy emitował kolor żółty. W tym miejscu zauważyć należy, że wprawdzie obaj pokrzywdzeni utrzymywali, że pojazd marki S. (...) o nr rej. (...) wjechał na skrzyżowanie, kiedy dla ich kierunku jazdy było światło zielone, to jednak w świetle obiektywnych dowodów, o jakich mowa wyżej, należy sceptycznie w tej części odnieść się do relacji w/w świadków. Podkreślić jednak trzeba, że okoliczność, czy pokrzywdzeni wjechali na skrzyżowanie na zielonym świetle- jak podają, czy żółtym - jak wynika, z obiektywnych dowodów - pozostaje bez wpływu na karnoprawną ocenę zachowania obwinionego.

Odpowiedzialność na podstawie art. 86 § 1 kw ponosi sprawca, który poprzez zachowanie nienależytej ostrożności powoduje realne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, czyli groźbę wypadku drogowego czy innego niebezpieczeństwa mogącego prowadzić do kolizji drogowej. Obwiniony w dniu 10 stycznia 2024 r. o godz. 12.00 w miejscowości G. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) kierując pojazdem marki O. (...) o nr rej. (...) nie zachował należytej ostrożności i nie zastosował się do sygnalizatora S-1 nadającego dla jego kierunku ruchu sygnał barwy czerwonej i wjechał na skrzyżowanie nie ustępując pierwszeństwa przejazdu dla kierującego pojazdem marki S. (...) o nr rej. (...) doprowadzając do zderzenia obu pojazdów, czym stworzył zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w konsekwencji dopuszczając się wykroczenia z art. 86§1 kw.

Wina obwinionego w zakresie popełnienia zarzucanego mu czynu, nie budzi wątpliwości. Zdaniem Sądu obwiniony przedmiotowego wykroczenia dopuścił nieumyślnie tj. nie mając zamiaru jego popełnienia, popełnił je jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość popełnienia takiego czynu przewidywał albo mógł przewidzieć.

Przy wymiarze kary grzywny Sąd miał na uwadze stopień zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, zagrożenie, jakie swoim zachowaniem obwiniony spowodował dla innych uczestników ruchu drogowego, wagę naruszonych przez obwinionego obowiązków, a także warunki osobiste, majątkowe sprawcy, jego dotychczasową niekaralność (oświadczenie obwinionego k.53). W świetle powyższego Sąd, uznając obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, na podstawie art. 86§1 kw w zw. z art. 24§1, 1a i 3 kw skazał go na karę grzywny w wysokości 500 złotych. Zdaniem Sądu orzeczona kara jest adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu i spełni cele w zakresie prewencji szczególnej, jak i ogólnej.

Zasądzając od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 50,00 (pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 120,00 (sto dwadzieścia) złotych tytułem pozostałych kosztów postępowania, Sąd miał na uwadze postanowienia art. 119§1 kpw.